

6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου (Χαναanaίας).

Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (†100). Ἰουλιανοῦ Ἀναργύρου καὶ μάρτυρος. Φωτίου ΚΠόλεως τοῦ μεγάλου (†891). Βαρσανουφίου καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων.

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν ια'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τῆς ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

M^{Nη} η εκκλη νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

O^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ινμου

την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α πα γγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^Δ του ε ξο μο^ν

λο^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει^ν

αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ^νο ο τι ηυ δο κη σασ του _{δλ}

ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν_{δλ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δε ως ου αν τα πο _{δλ} ^χ

δωσ μοι ^ν_{δλ}

K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψησ η μας

α πο του προ σω που σου ^ναλ λα ευ δο κη σον του ε _{δλ}

λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν_{δλ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Δει σα κου _{δλ} ^χ

σον της φω νησ μου ^ν_{δλ}

X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^νσυ γαρ ε δε ξω _{δλ}

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως ^ν_{δλ}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δεις την φω νην _{δλ} ^χ

της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ο^{νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
 εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρωπον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
 σε ε ως

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Τ^{νη} ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν
 Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον
 γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος και ε
 δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ
 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Δ ο ξ α α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες
 ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α
 φουτρι η η με ε ρος

Προσόμοια Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ο Ποι η της των α πα αν των και Λυ τρω της
 η μων υ πο Μη τρος Παρ θε νω τω να ω προ ση
 νε χθη ο θεν ο Πρε σβυ της τσ τον λα βων με τα χα
 ρα ας α νε κραυ γα ζε νυν α πο λυ εις τον δε ς λον σδ
 Α γα θε εν ει ρη νη ως ηυ δο ο κη η σας

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τσ

Ο Ποι η της των α πα αν των και Λυ τρω της
 η μων υ πο Μη τρος Παρ θε νω τω να ω προ ση

νε χθη ^π₉ ο θεν ο Πρε σβυ της τϵ τον λα βων ^Δ₂ με τα χα
ρα ^π₉ ας α νε κραυ γα ζε ^π₉ νυν α πο λυ εις τον δε ρ λον σϵ
Α γα θε ^Δ₂ εν ει ρη νη ως ηυ δο ο κη η σας ^π₉

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ₂

παντες οι λα οι ^Δ₂

Ο Συ με ων εν αγ κα αλαισεκ της Παρ θε νϵ λα
βων ^π₉ των προ παν των αι ω νων ^Δ₂ γεν νη θε ντα Σω τη
ρα ^π₉ ει δον α νε βο α τον φω τι σμον ^Δ₂ της σης δο ο ξης
τα πε ρα τα ^π₉ νυν α πο λυ εις τον δε ρ λον σϵ Α γα
θε ^Δ₂ εν ει ρη νη ο τι ει ει δο ον σε ^π₉

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου ^Δ₂ με νειεις τον αι ω ω να ^Δ₂

Τ ον επ ε σχα των τε θε ενταεις σω τη ρι ανβρο
των ^π₉ ο Συ με ων βα στα σας ^Δ₂ εν αγ κα λαις Σω τη
ρα ^π₉ χαιρων α νε βο α ει δον το φως ^Δ₂ των Ε θνω ων και
την δο ξαν τϵ Ισ ρα ηλ ^π₉ νυν α πο λυ εις ως ει ρη κας

ως Θεος εκ των τη δε τη κε λε ευσει ει σα

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Ε ρεν να α τε ε ε τα ας γρα α α

φας κα θως ει πεν εν ευ αγ γε ε λι ι ι οισ

Χρι ι στος ο ο Θε ο ο ο ο ος η η η η

μων εν αυ ταις γαρ ευ ρι σκο ο μεν α αυ τον τι κτω

μενον και σπα αρ γα α νσ σ με ε ε ε νον τι

θη νσ μενον και γα λα κτο τρο ο φσ με ε νον πε ρι

το μην δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω ω

ων βα α στα χθεε ε εν τα ου δο κη σει ου

δε φαντα α σι ι ι α αλλ α λη θει ει ει α τω ω

κο ο ο σμω ω φα νε ε ε εν τα προς ο ον

βο ο η η η σω ω ω ω μεν ο προ αι ω ω νων

Θε ε ος δο ο ξα α σοι ^Δ ₂

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ^λ ₂ Νη ς

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην ^ν ₂

Ο^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης

γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ
να νε ε ε στρα α α α α φη ^ν ₂ εκ Παρ θε

ε ε ν ⁸ γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε
νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ^{Γα} ₂ ει εις ε ε σι ι Γι υι ος ²²

δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ
πο ο ο ο στα α α α σιν ^ν ₂ δι ο τε ε λει ο

ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον
α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον

τες ^{Δι} ο μο λο ο γου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ο ν
 η η η η μων ^{Νη} ο ν ι ι ι κε τε ευ ε μη η τε ρ
 α νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ^{Δι} ε λε η θη ναι τας ^{Νη}
 ψυ χα ας η η μω ω ω ν ^{Δι} ^{Νη}
 * * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ο ν τες ε πι τη η η η ν
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ο ν τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ο ν

υ υ μνθ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

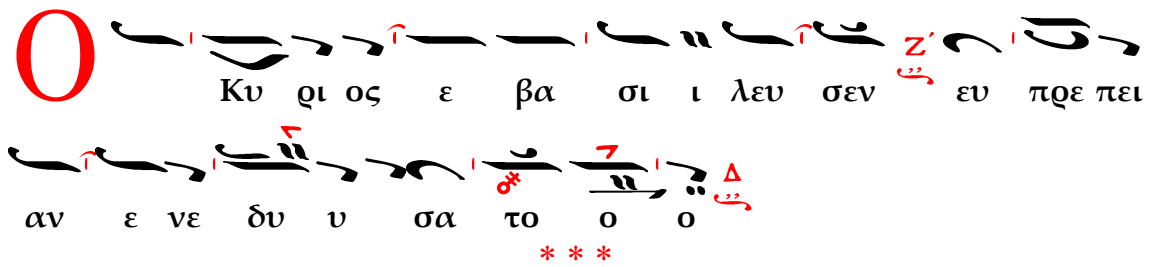
Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ' Νη ς

A^{Nη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
α θα νατος ^v προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις
ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι ^v

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ᾧν ἡ ἀκροστιχὴς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^v και πε ρι ι ε ζω σα το ^v

X^{Nη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ

αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γου μεν
Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η
μα ας η λευ θε ρω σασ της τυ ραν νι ι δος του Α
δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο

ο τη η τα η μερων

Ω Δε σπο τα των α πα α αντων α κα τα
λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα
θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα

τα δε ξαμενος και αναστας ενδοξησυνανεστη
 σαστον Αδαμ χειρι παντοδυναμωδοοξα
 τησητριημεερωεγερσειδιηςδεδωρη
 σαιημιντηναιωνιονζωηνκαιιλασμοναμαρ
 τιωνωσμονοςεευσπλααγχνος

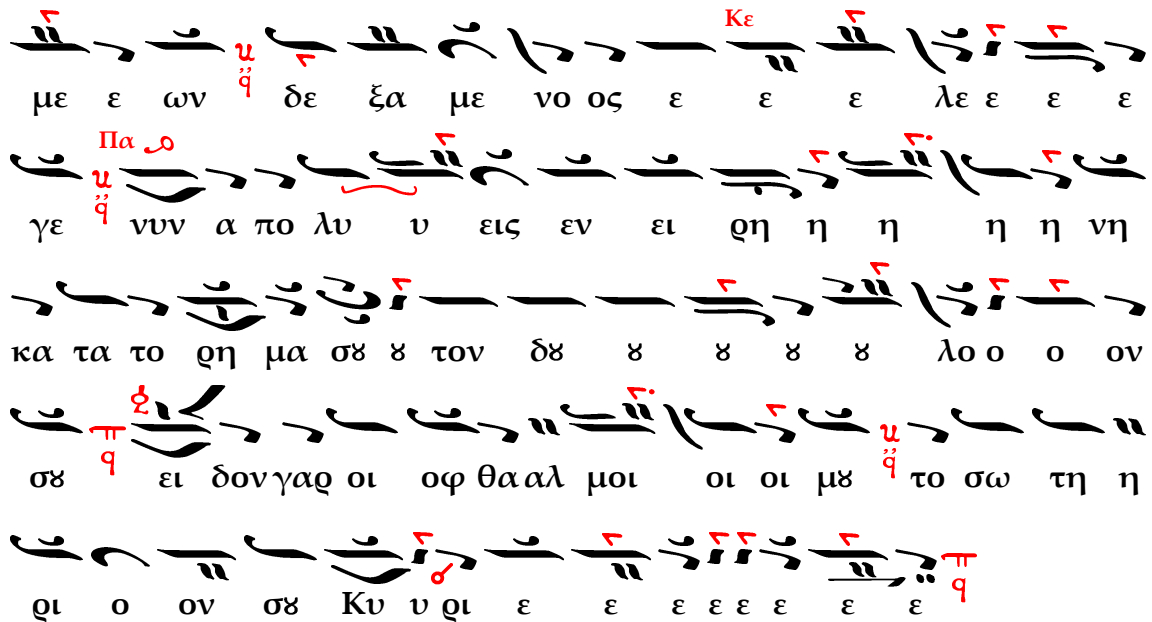
Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πά Πα φ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω
 Πνευμααατι

Και νυ υ υ υ υν και ααει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων αααμην

Οπαλαιος ημεερωωννηπι
 αααασασαρκιυποΜητρος Πααρθεε
 νωτω Ιερωπροσαγεεται τσοικειει
 ειειϛϛνοοομϛπληρωντοοεπα
 ααααγγεεεελμαοοοοονΣυ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Θ ε ο τ ο κ ε Πα ρ θ ε
ν ε εκ σ θ γ α ρ α ν ε τ ε ι λ ε ν ο η λ ι ο σ τ η σ δι κ α ι
ο σ υ ν η σ χ ρ ι σ ο σ ο Θ ε ο σ η μ ω ν φω τ ι ζ ω ν τ ρ ς
ε ν σ κ ο τ ε ι ε υ φ ρ α ι α ι ν ς κ α ι σ υ π ρ ε σ β υ τ α δι κ α ι
ε δ ε ξ α α μ ε ν ο σ ε ν α γ κ α λ α ι σ τ ο ν ε λ ε υ θ ε ρ ω
τ η ν τ ω ν ψ υ χ ω ν η μ ω ν χ α ρ ι ζ ο μ ε ν ο ν η μ ι ν κ α ι τ η ν
α ν α α σ τ α α σ ι ι ι ι ν

***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *